

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

การทำอะไรผิดพลาดย่อมเป็นปกติของวิสัยมนุษย์ การทำอะไรพลาดบ่อยครั้งและพลาดบ่อย ๆ ก็จะมีผลกระทบต่อคุณภาพของงานที่เขากำลังทำอยู่ และในบางครั้งก็อาจจะทำให้มีอาการบาดเจ็บ หรือทรัพย์สินเสียหายได้ สาเหตุของการทำผิดพลาด และอุบัติเหตุก็เชื่อว่ามาจากบุคคลแต่ประการเดียวก็หาไม่ ปัจจัยของระบบงาน เช่น ลักษณะการทำงาน วิธีการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อาจมีอิทธิพลต่อลักษณะความผิดพลาด จำนวนครั้งของการเกิดเหตุ และอุบัติเหตุเกิดขึ้น ได้เหมือนกัน

2.1 ปัจจัยมนุษย์กับอุบัติเหตุ

จากการศึกษาสถิติอุบัติเหตุ ก็พอที่จะมีแนวโน้มกำหนดว่าอายุของบุคคลที่จะทำงานได้ปลอดภัยเป็นเท่าไรนั้น ก็พบคำถามว่าจะทำอย่างไรกับความสำคัญของอายุการทำงาน และความชำนาญที่เกิดจากประสบการณ์ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเกิดอุบัติเหตุ และผลการศึกษายังสรุปต่อไปว่า พนักงานที่เปลี่ยนหน้าที่ทำงานน้อยครั้ง และมีอายุการทำงานที่ยาวนานจะมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่าผู้ที่เปลี่ยนหน้าที่การทำงานบ่อยครั้งและมีประสบการณ์น้อยกว่า แต่สำหรับงานซ้ำซาก แล้วอัตราการเกิดอุบัติเหตุจะสูงในระยะเริ่มต้นของการทำงานใหม่ ดังนั้นการฝึกงานทำงานซ้ำซากที่มีวิธีการสอนงานแบบหลีกเลียงการเสี่ยงภัยต่ออุบัติเหตุจะช่วยให้ได้มากเมื่อทำงานจริง ๆ แต่อาการเบื่องานเพราะต้องทำงานซ้ำซากคาดว่าจะมีอิทธิพลต่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุด้วย เพราะงานที่ซ้ำซากที่มีรอบเวลายานสั้นทำให้งานไม่เป็นที่น่าสนใจ และในที่สุดจะทำให้เสียสมาธิในการทำงานจนทำงานผิดพลาด และทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ในที่สุด

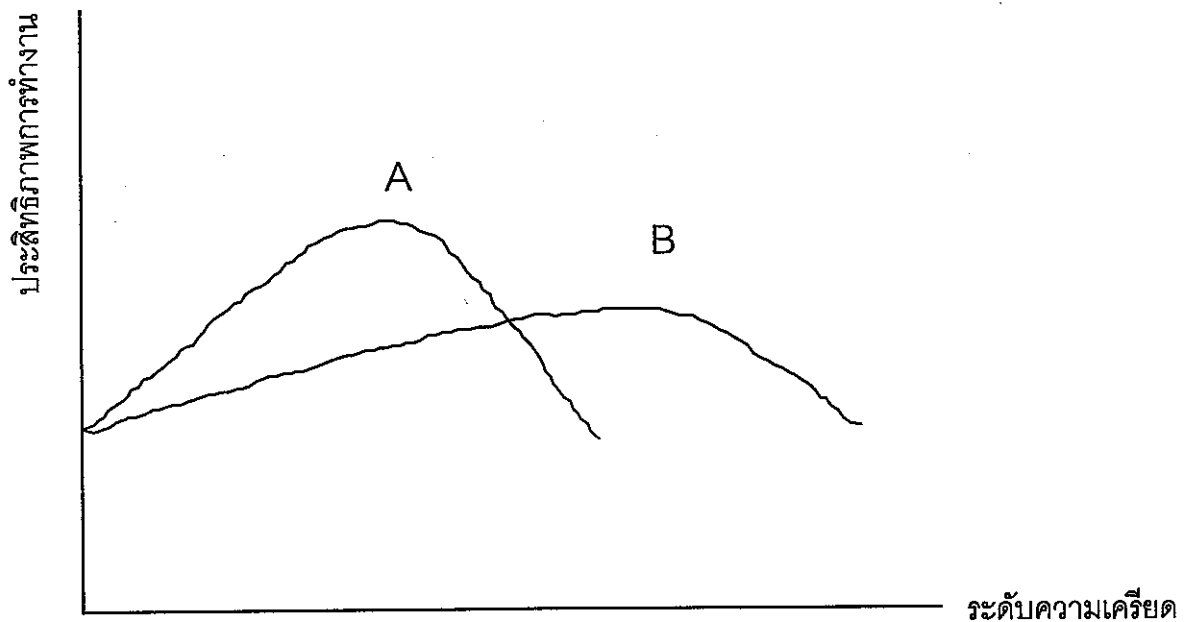
จากรูปที่ 2.1 บุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานที่เหมาะสมที่สุดที่ระดับผลกระทบ ระดับหนึ่งเท่านั้นซึ่งผลกระทบเช่นนี้จะแปรเปลี่ยนไปตามระดับของสิ่งเร้า (degree of arousal) ที่บุคคลได้รับ เมื่อคนเราต้องรับภาระโดยรวมเพิ่มขึ้น ผลกระทบก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ถ้าเกินกว่าความสามารถที่เขาจะรับได้ ประสิทธิภาพพลดลง แต่เขาอาจจะชดเชยประสิทธิภาพที่ลดลงได้ โดยการเพิ่มความเอาใจใส่ในงานที่มีความสำคัญมากกว่า

โดยสรุป การทำงานประเภทใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นประเภทใช้แรงงานหรือใช้ความคิดหรือทั้งสองอย่าง ย่อมจะมีผลกระทบพวกนี้เกิดขึ้นเสมอ บุคคลใดในขณะที่ทำงานถ้ามีผลกระทบสิ่งนี้เกิดขึ้นมาก

เกินกว่าความสามารถที่ตนเองจะรับไว้ได้ ย่อมเพิ่มความเสี่ยงให้เกิดเหตุร้ายขึ้นได้เป็นอย่างมากทั้งต่อตนเอง หรือบุคคลอื่น และ/หรือต่อหน่วยงานนั้น ๆ

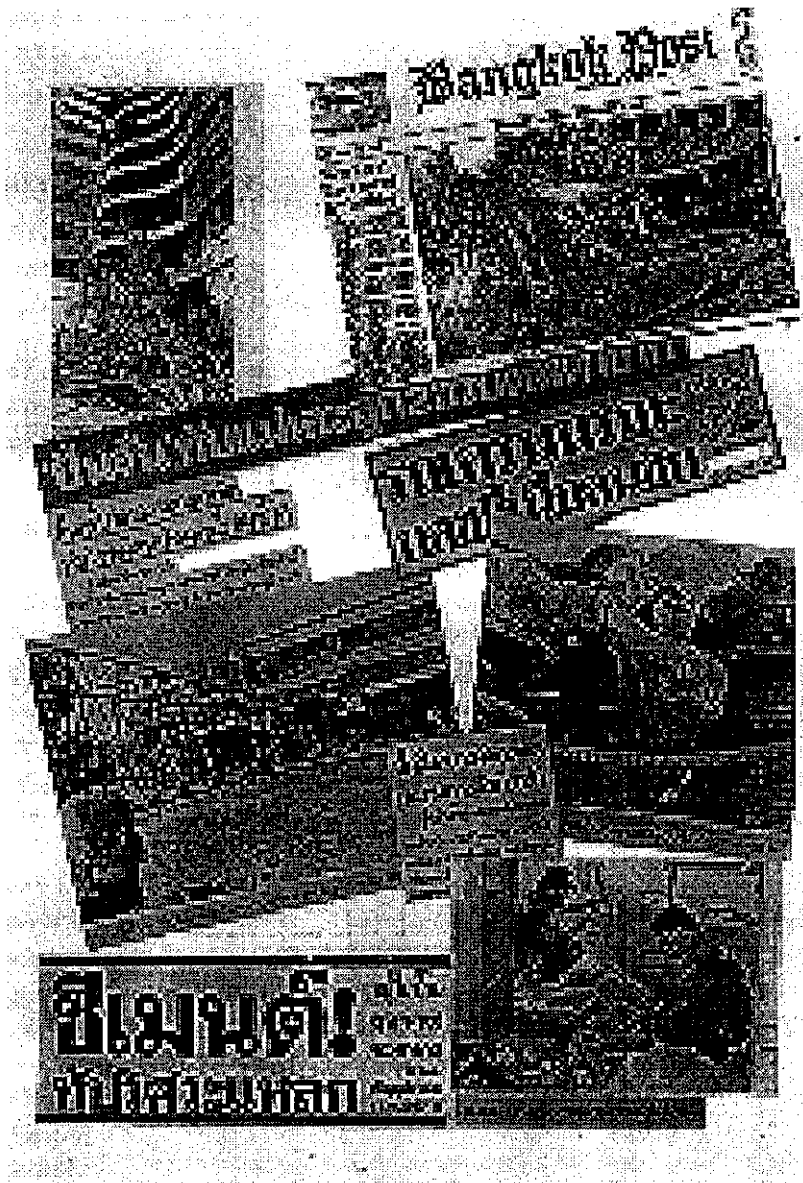
ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุมี 3 ประการ ดังนี้

2.1.1 ผลกระทบจากภาวะเครียด ความล้า และความเบื่อหน่าย

รูปที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ประสิทธิภาพของการทำงานกับระดับความเครียด

ในขณะที่บุคคลทำงานไม่ว่าด้วยความสมัครใจ หรือไม่สมัครใจก็ตาม ย่อมมีความกดดันประเภทหนึ่ง เรียกว่า ผลกระทบจากความเครียดกระทำต่อระบบร่างกายของเราทั้งทางกายและจิตใจ หากว่าผลกระทบนี้ไม่เกินความสามารถของเราจะรับไว้ได้ ประสิทธิภาพในการทำงานก็จะไปตามแผนที่วางไว้ แต่ถ้าผลกระทบนี้มากกว่าความสามารถในการทำงานของเรา ประสิทธิภาพในการทำงานก็ลดลง และถ้าหากมากเกินไปอุบัติเหตุก็อาจเกิดขึ้นได้ง่าย

รูปที่ 2.2 ข่าวกีเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากงานก่อสร้างมักปรากฏในหนังสือพิมพ์อยู่เนื่อง ๆ

2.1.2 ระยะเวลาทำงานและการทำงานล่วงเวลา

ในสมัยปัจจุบันสภาพการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง มักจะมีความเสี่ยงต่ออันตรายสูง สิ่งแวดล้อมการทำงานไม่ถูกสุขลักษณะและต้องทำงานหลายชั่วโมงในแต่ละวัน เพราะความเชื่อที่ว่าพนักงานจะต้องทำงานให้ได้งานเท่ากันทุกชั่วโมง เพื่อให้คุ้มกับค่าจ้างที่เฉลี่ยเท่ากันทุกชั่วโมง ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเมื่อทำงานมากขึ้นใช้ความพยายามมากขึ้น ความล้าก็จะสะสมมากขึ้นทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง และผลงานก็จะลดลงด้วย ในประเทศไทยการจ้างทำงานล่วงเวลาเป็นที่นิยมกันทั้งฝ่ายจัดการ และฝ่ายพนักงาน เพราะจะได้ประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ ฝ่ายจัดการสามารถจัดให้พนักงานชุดเดิมที่มีประสบการณ์ทำต่อได้โดยไม่ต้องจัดค่าสวัสดิการเพิ่มเติม ฝ่ายพนักงานก็มีรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น

2.1.3 สิ่งจูงใจในการทำงาน ในหัวข้อนี้จะพิจารณากันใน 2 ประเภทแยกตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือ

- (1) เพื่อกระตุ้นให้ประสิทธิภาพผลงานเพิ่มขึ้น
- (2) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมโครงการความปลอดภัย

สิ่งจูงใจในข้อแรกจัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ คือ การทำมากได้มาก และโบนัส รางวัล เมื่อทำได้เกินเป้าหมาย สิ่งจูงใจที่จัดไว้เพื่อวัตถุประสงค์ข้อที่สอง คือ รางวัลจากการประกวดความสะอาด และการดำเนินการความปลอดภัยในเขตงานของตน ทั้งสองกรณีนี้ต่างก็เป็นหัวข้อสำคัญในตำราว่าด้วยความปลอดภัยเกือบทุกเล่ม

จากการศึกษา การให้โบนัสเพื่อเป็นรางวัลที่ได้ทำงานอย่างขยันขันแข็งไม่มีความสัมพันธ์อย่างใดกับอัตราอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น แต่ได้พบว่าอัตราอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์สูงกับปริมาณงานที่ทำ โดยไม่มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ใช้ในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญเลย สรุปแล้ว การให้รางวัลเป็นสิ่งจูงใจเพื่อหวังผลในเรื่องการทำงาน และความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ควรแก่การสนับสนุน トラบเท่าที่ศักดิ์ของมนุษย์ยังได้รับการยอมรับนับถือ โดยไม่มีอิทธิพลของพลังเศรษฐกิจบังคับจูงใจเรื่องความปลอดภัย

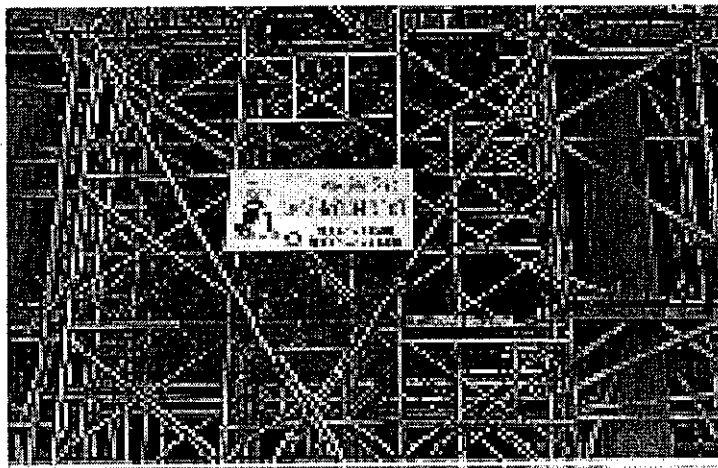
2.2 การเตรียมงานก่อสร้างในด้านความปลอดภัย

ในปีหนึ่ง ๆ มีผู้ประสบอุบัติเหตุจากงานก่อสร้างนับตั้งแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ จนถึงทุพพลภาพ หรือ เสียชีวิตจำนวนไม่น้อย ทั้งผู้ที่ทำงานก่อสร้างเองและผู้ที่ยุจรไปมาหรือผู้ที่พักอาศัยในอาคารข้างเคียง ฉะนั้นการให้ความปลอดภัยควรจะต้องกระทำตั้งแต่เริ่มดำเนินการก่อสร้างเลยทีเดียว คือ นับตั้งแต่การกันรั้ว ควบคุมการเข้าออก การติดป้ายเตือนภัยต่าง ๆ การใช้อุปกรณ์ให้ความปลอดภัยแต่ละบุคคล ตลอดจนสิ่ง ป้องกันอันตรายต่าง ๆ

2.2.1 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง กำหนดไว้ ว่าให้นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป ในสถานประกอบกิจการแต่ละแห่งจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานอย่างน้อยแห่งละหนึ่งคน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาในการทำงาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยที่ดีจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะลดอุบัติเหตุให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เป็นต้นว่าดูแลให้ทุกฝ่าย ปฏิบัติตามกฎหมาย พยายามสร้างจิตสำนึกให้กับทุก ๆ คน ให้เล็งถึงความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยใน งานก่อสร้าง

อย่างไรก็ตาม ยังมีน้อยคนนักที่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ เจ้าของโครงการมักจะถือว่าเป็นหน้าที่ ของผู้รับเหมาก่อสร้าง ทำไมจะต้องผลักรั้วให้มาตกกับตน ฝ่ายผู้รับเหมาก็มักจะคิดว่าผู้รับเหมาช่วงจะ ต้องเป็นผู้รับภาระหากเกิดอุบัติเหตุ และกองทุนเงินทดแทนก็มีอยู่แล้ว การที่จะทำตามที่เจ้าหน้าที่ความ ปลอดภัยกำหนดทุกอย่างย่อมเป็นการสิ้นเปลือง และถ้าบวกค่าดำเนินการตามมาตรการให้ความปลอดภัย เข้าไปในราคาประมูล ก็คงจะประมูลไม่ได้ ที่จริงแล้วควรจะต้องคิดในทางกลับกัน คือ เจ้าหน้าที่ความ ปลอดภัยหรือจะให้ดีกว่านั้นควรเป็น Safety Engineer ด้วยซ้ำ สามารถลดอุบัติเหตุลงได้มาก คนงานซึ่งหา ยากในเวลานี้ ก็จะสามารถทำงานได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และเมื่อคนงานเห็นว่าสถานที่ก่อสร้างที่ตนทำ งานนั้น มีความปลอดภัยก็จะทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพงานก็จะเสร็จเร็ว ซึ่งย่อมเป็นผลดีต่อทุก ๆ ฝ่าย ผลกำไรที่ได้ย่อมมากกว่าเงินที่ลงทุนไปในการนี้ออย่างแน่นอน

รูปที่ 2.3 ป้ายกระตุ้นให้สวมหมวกแข็ง

รูปที่ 2.4 ชายผู้นี้ถูกขอตกลงบนศรีษะหากสวมหมวกแข็งจะไม่บาดเจ็บเช่นนี้

รูปที่ 2.5 หมวกใบนี้คนงานที่เคยใส่ถูกท่อนแป๊ปเหล็กตกใส่ ปรากฏว่าคนงานปลอดภัย

รูปที่ 2.6 การนุ่งผ้าถุง ใส่รองเท้าแตะพองน้ำไม่สวมหมวกแข็ง เสื้อผ้ารุ่มร่ามและปล่อยผมยาวเช่นนี้เป็น การแต่งกายที่อันตรายมาก อาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

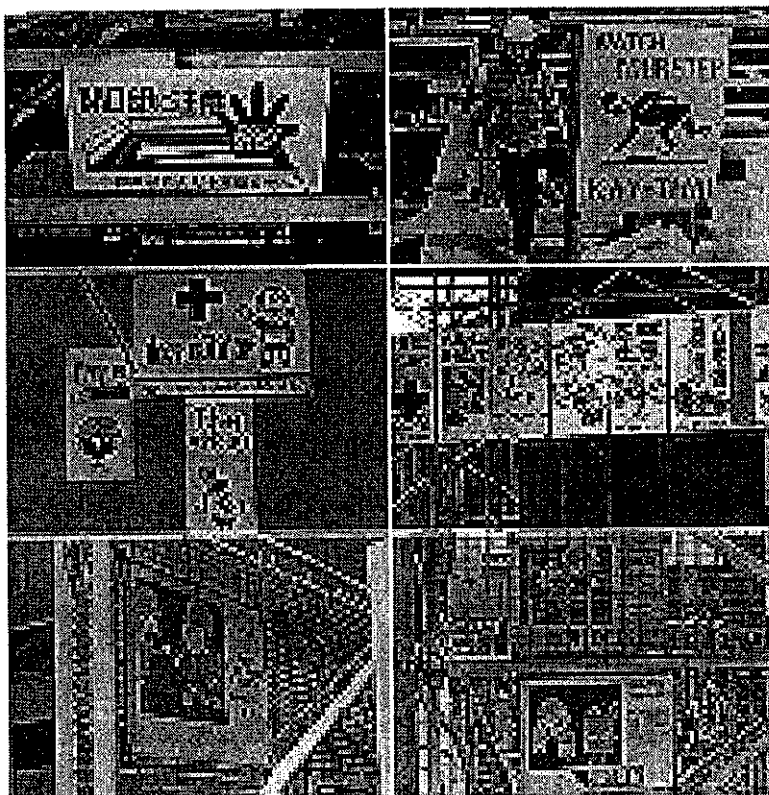

รูปที่ 2.7 ผู้ป่วยรายนี้เป็นกรรมกรหญิงทำหน้าที่เกี่ยวถังปูนเข้ากับสายพานซึ่งหมุนอยู่ตลอดเวลาไม่ได้สวมหมวกแข็ง ถูกสายพานพันผม ดึงเอาหนังศีรษะหลุดทั้งศีรษะแต่ไม่ถึงตาก็กลายเป็นคนศีรษะล้านตลอดชีวิต

รูปที่ 2.8 ผู้ป่วยรายนี้เป็นช่างไม้ใช้ตะปูคอนกรีตยาว 3 นิ้ว ตอกผนังแต่ตะปูกลับกระเด็นเข้านัยน์ตาจนมิดจนเห็นแต่หัวตะปูโผล่

รูป 2.9 ป้ายเกี่ยวกับความปลอดภัยต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสถานก่อสร้างในต่างประเทศ

2.2.2 อุปกรณ์ให้ความปลอดภัยบุคคล

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เรื่อง ความปลอดภัยบุคคลไว้ว่าผู้ที่เข้าไปในบริเวณก่อสร้างจะต้องสวมหมวกแข็งทุกคน แต่ในทางปฏิบัติกลับเป็นข้อที่ละเอียดกันมากที่สุด โดยเฉพาะกับคนงานก่อสร้าง โดยอ้างว่าไม่สะดวกในการทำงานบ้าง คนงานไม่ยอมใช้บ้าง จะมีใช้กันก็เพียงในระดับผู้ควบคุมงาน และหัวหน้างานต่าง ๆ เท่านั้น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายมีบทลงโทษแน่นอน อย่างไรก็ตามก็ยังมีบริษัทก่อสร้างหลายบริษัทเหมือนกันที่สามารถจัดให้คนงานของตนทุกคน ทุกระดับ ได้ใช้หมวกแข็งเป็นประจำซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ อุบัติเหตุที่พบมาก ได้แก่ เศษไม้ ตะปู ฆ้อน ฯลฯ ตกโดนศีรษะ ไม้ท่อนเล็ก ๆ ท่อนเดียวเลยทำให้คนดี ๆ กลายเป็นคนสติไม่สมประกอบมาแล้ว คนงานผสมคอนกรีตจะต้องสวม

ถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มแข้ง มิฉะนั้นอาจถูกปูนซีเมนต์กัดจนมือเท้าเปื่อยจนต้องหยุดงานได้ ที่จริงแล้วไม่ว่ากรณีใดไม่ควรให้คนงานใส่รองเท้าแตะพองน้ำในขณะที่ทำงานเป็นอันตราย

2.2.3 การแต่งกาย

นอกจากถุงมือ รองเท้า หมวกแข็ง ซึ่งจะต้องสวมใส่ตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับ “ความปลอดภัยในการก่อสร้าง” แล้ว การแต่งกายของคนงานก็ควรจะได้รับดูแลเอาใจใส่ด้วย ที่จริงแล้วในบริเวณก่อสร้างจะเต็มไปด้วยสิ่งระเกะระกะนับตั้งแต่นั่งร้าน ค้ำยัน เศษไม้ เศษเหล็ก ตะปู นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ก่อสร้างนานาชนิด ฉะนั้น คนงานทุกคนไม่ว่าหญิงหรือชายไม่ควรแต่งกายรุ่มร่าม แต่ควรให้รัดกุมที่สุด

คนงานหญิงไม่ควรนุ่งผ้าถุงเป็นอันตราย ควรนุ่งกางเกงแทน และไม่ควรปล่อยให้ผมยาวออกมานอกหมวกแข็ง คนงานชายก็เช่นเดียวกันแม้จะนุ่งกางเกงแต่ก็ไม่ควรปล่อยให้ขลุ่ยออกนอกกางเกงหรือเสื้อผ้าที่รุ่มร่าม และแม้แต่ผมยาว ๆ ก็อาจเข้าไปพันติดในเครื่องจักรกล หรืออุปกรณ์อื่น ๆ เป็นเหตุให้เกิดอันตราย

2.2.4 เขตก่อสร้าง

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยเขตก่อสร้าง กำหนดให้นายจ้างจัดทำรั้วหรือคอกกั้น และปิดประกาศแสดง เขตก่อสร้าง ในบริเวณที่ดำเนินการก่อสร้าง และให้กำหนดเขตอันตราย ในงานก่อสร้างโดยทำเป็นรั้ว หรือคอกกั้นหรือแผงกั้นของตึกและเขียนป้าย “เขตอันตราย” ปิดประกาศให้ชัดเจน ในเวลากลางคืนให้มีสัญญาณไฟสีแดงแสดงตลอดเวลาด้วย

รั้วที่ใช้เป็นเขตก่อสร้าง นอกจากจะต้องทำตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงมหาดไทยแล้ว แต่ถ้าหากทำให้สวยงามด้วยก็ยิ่งดี รั้วจะต้องมิดชิดและแข็งแรง และรั้วจะต้องมีประตูที่สามารถควบคุมการเข้าออกทั้งคน และรถทุกชนิด ผู้ที่จะเข้าบริเวณก่อสร้างจะต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในหน่วยก่อสร้างนั้น ผู้ที่ไม่มีหน้าที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะเข้าได้ และทุกคนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในด้านความปลอดภัยทุกประการ

2.2.5 ป้าย

นอกจากจะมีป้าย “ปลอดภัยไว้ก่อน” และป้าย “อันตรายห้ามเข้าในบริเวณก่อสร้าง” ติดบริเวณรั้วซึ่งใช้กับบุคคลภายนอกแล้ว ควรจะมีป้ายเตือนภัยอย่างอื่นสำหรับผู้ที่ทำงานในสถานที่ก่อสร้างด้วย การติดตั้งป้ายเตือนภัยในสถานที่ก่อสร้างนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่าการป้องกันอันตรายอย่างอื่น เพราะจะเป็นสิ่งเตือนให้คนงานที่เข้าไปใกล้ป้ายนั้นรู้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นว่าเป็นอันตรายชนิดใด เช่น ป้ายแสดงรูปของตก หมายความว่า ให้ระวังบริเวณนั้นอาจมีของตกลงมาโดนได้ ป้ายควรมีขนาดโตพอสมควร และใช้สีสะดุดตา และตัวอักษรที่มีขนาดเห็นได้ชัด ทำให้อ่านง่าย ถ้าจะให้ดีควรทำเป็นรูปที่สามารถเห็นแล้วเข้าใจในทันทีโดยไม่ต้องอ่านอักษร

2.3 ข้อมูลในการประสพอุบัติเหตุ

จากข้อมูลการประสพอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนงานของบริษัทที่จดทะเบียนไว้กับสำนักงานประกันสังคม กองทุนเงินทดแทน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมไว้จากหน่วยงานดังกล่าว เฉพาะปี พ.ศ. 2533 เท่านั้น

เหตุผลที่น่าเอารายละเอียดการประสพอันตรายเนื่องจากทำงานมาเสนอไว้ ณ ที่นี้ เพื่อมุ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของอุบัติเหตุ การทำงานจะได้เพิ่มความระมัดระวังและความรอบคอบยิ่งขึ้น ถ้าบริษัทรับเหมาก่อสร้างเอาใจใส่ในเรื่องนี้คอยกำกับดูแล และถือเป็นนโยบายสำคัญของบริษัทที่จะมิให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว ก็เชื่อแน่ว่าการทำงานของคนงานก่อสร้าง จะมีประสิทธิภาพ มีขวัญกำลังใจดีขึ้น ความสูญเสีย และความยุ่งยากต่าง ๆ จะลดลงไปได้ นอกจากนี้ยังสร้างความอบอุ่น ความจงรักภักดีกับบริษัทได้อีกทางหนึ่งด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2533 พบว่ามีอุบัติเหตุ 80,065 ราย โดยจำแนกตามความร้ายแรงเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ดังนี้ คือ ตาย 0.8% ทูพพลภาพ 0.04% สูญเสียอวัยวะบางส่วน 1.86% หยุดงานเกิน 3 วัน 38.1% หยุดงานไม่เกิน 3 วัน 59.2% มีรายละเอียดในตารางที่ 2.1 และจำแนกตามประเภทอันตรายพบว่า ส่วนใหญ่ 25.425% เป็นการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากวัตถุหรือสิ่งของตกหรือขาดหรือที่ล้มแทง มีรายละเอียดดังตารางที่ 2.2และมีส่วนของร่างกายที่ประสพอันตรายมากที่สุด 27.32% คือ นิ้วมือ รายละเอียดดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.1 จำนวนการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานของลูกค้าของกองทุนเงินทดแทน
จำแนกตามความร้ายแรงและเพศ ปี 2533

ปี 2533	รวม		ตาย		ทุพพลภาพ		สูญเสียอวัยวะ		หยุดงานเกิน 3 วัน		หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
รวม	63,241	16,824	603	37	29	29	1,188	321	23,654	6,811	33,767	9,654
มกราคม	5,158	1,351	42	4	3	0	83	15	2,088	585	2,942	747
กุมภาพันธ์	3,804	1,188	42	2	4	0	100	22	1,455	465	2,203	699
มีนาคม	5,017	1,432	35	4	5	0	99	24	1,903	589	2,975	815
เมษายน	3,832	1,102	82	0	3	0	67	17	1,544	468	2,136	617
พฤษภาคม	5,706	1,604	36	1	3	0	131	42	2,028	612	3,508	949
มิถุนายน	5,308	1,365	37	1	2	0	120	35	1,677	509	3,472	830
กรกฎาคม	5,591	1,360	50	1	2	1	136	28	2,009	561	3,394	769
สิงหาคม	5,797	1,521	53	7	1	0	109	38	2,274	674	3,306	802
กันยายน	4,334	1,057	54	2	1	0	81	19	1,696	457	2,502	579
ตุลาคม	6,049	1,561	45	4	2	0	96	16	2,106	601	3,800	940
พฤศจิกายน	6,633	1,598	73	4	1	0	109	40	2,719	687	3,731	867
ธันวาคม	6,012	1,685	54	7	2	0	57	25	2,155	603	3,744	1,050

ตารางที่ 2.2 จำแนกการประสบอันตรายจำแนกตามความร้ายแรงและลักษณะของการประสบอันตราย
ปี 2533

ลักษณะของการประสบอันตราย	รวม	ความร้ายแรง				
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
รวม	80,065	640	30	1,509	30,465	47,421
ตกจากที่สูง	2,072	49	6	17	1,177	823
หกล้ม ลื่นล้ม	1,784	5	-	7	786	986
อาคารหรือสิ่งก่อสร้างพังทับ	235	14	2	7	114	98
วัตถุหรือสิ่งของทั้งหลายหล่นทับ	12,138	43	2	261	5,878	5,954
วัตถุหรือสิ่งของกระแทกหรือชน	12,827	19	2	457	5,952	6,397
วัตถุหรือของหนีบหรือตี	4,124	14	-	188	2,347	1,575
วัตถุหรือสิ่งของคัดหรือบาดหรือตีแทง	20,348	2	3	447	7,737	12,159
วัตถุหรือสิ่งของกระเด็นเข้าตา	11,318	-	-	27	1,103	10,188
ชกหรือเคลื่อนย้ายของหนัก	2,848	2	-	8	855	1,983
อาการเจ็บป่วยเนื่องจากท่าทางการทำงาน	1,243	1	1	3	466	772
อุบัติเหตุจากยานพาหนะ	3,104	293	2	54	1,824	929
จมน้ำ	53	49	-	-	3	1
วัตถุหรือสิ่งของระเบิด	336	18	1	6	190	121
ไฟฟ้าช็อต	722	58	10	12	333	309
ผลจากความร้อนสูง	262	-	-	-	143	119
สัมผัสความร้อน	1,537	8	-	9	784	736
ผลจากความเย็นจัด	28	-	-	-	8	20
สัมผัสสิ่งมีพิษ สารเคมี	3,538	1	-	2	546	2,989
สัมผัสรังสี	12	-	-	-	1	11
อันตรายจากแสงแดด	1,046	-	-	-	68	978
อันตรายจากเสียง	37	-	-	-	4	33
ถูกทำร้ายร่างกาย	70	12	1	2	42	13
ถูกสัตว์ทำร้าย	175	1	-	2	41	131
โรคเนื่องจากการทำงาน	53	3	-	-	20	30
อื่น ๆ	155	48	-	-	41	66

ตารางที่ 2.3 จำนวนการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน

จำแนกตามความร้ายแรงและส่วนของร่างกายที่ประสบอันตราย ปี 2533

ลักษณะของการประสบอันตราย	รวม	ความร้ายแรง				
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน 3 วัน	หยุดงาน ไม่เกิน 3 วัน
รวม	80,065	640	30	1,509	30,465	47,421
ศีรษะ	2,833	122	1	5	880	1,825
ตา	13,780	1	1	31	1,494	12,253
จมูก	300	-	-	1	79	220
หู	262	-	-	2	60	200
ปาก ฟันและส่วนต่าง ๆ ในช่องปาก	414	-	-	-	123	291
หน้า แก้ม คิ้ว คาง ขากรรไกร	1,969	1	-	-	617	1,351
ไหล่ สะบัก รักแร้	843	1	-	4	351	487
แขน	3,924	1	2	31	1,505	2,385
ข้อมือ	1,789	-	1	8	791	989
มือ	5,106	3	-	83	2,261	2,759
นิ้วมือ	21,875	-	2	1,172	10,747	9,954
อวัยวะในช่องอก	999	6	-	-	243	750
อวัยวะในช่องท้อง	278	4	-	1	118	155
ซี่โครง ชายโครง	380	1	-	-	169	210
เอว	189	-	-	-	75	114
หลัง	2,631	1	-	1	841	1,788
กระดูกสันหลัง	299	-	8	3	206	82
สะโพก ก้น	372	-	-	2	198	172
อวัยวะเพศ	76	-	-	-	47	29
ขา หน้าแข้ง	2,979	5	3	30	1,370	1,571
เข่า	1,331	-	-	1	611	719
ข้อเท้า	1,424	-	-	6	727	691
เท้า	7,327	2	2	23	2,954	4,347
นิ้วเท้า	3,552	2	-	51	1,643	1,856
บาดเจ็บหลายส่วน	4,487	399	10	53	2,220	1,805
อื่น ๆ	646	91	1	1	135	418